

Aan

de voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 4
2513 AA DEN HAAG

Datum	Uw kenmerk	Ons kenmerk	Bijlage(n)
1 juni 2005	2040508000	EP/MW 5030716	

Onderwerp

Kamervragen over de zwarte handel in concertkaarten

Hierbij zend ik u mede namens de minister van Justitie en de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap mevrouw Van der Laan de antwoorden op de vragen die zijn gesteld door de leden Van Vroonhoven-Kok en Atsma. De vragen zijn mij gestuurd per brief van 9 februari 2005, onder nummer 2040508000.

1

Is het u bekend dat de concertkaarten voor het optreden van U2 in juli in Amsterdam nu al voor woekerprijzen op de zwarte markt worden verkocht?

Antwoord:

Het is mij bekend dat ook kaartjes van U2 via deze zwarte handel worden aangeboden. Onder 'zwarte handel' versta ik in dit geval min of meer reguliere, commerciële handel in concertkaartjes, waarbij ik eventuele fiscale aspecten buiten beschouwing laat. Ik versta hier niet onder incidentele verkoop van één of meer kaartjes in de privé-sfeer.

Aanwijzingen voor dergelijke, meer bedrijfsmatige, zwarte handel kunnen zijn websites, geplaatste advertenties, kantoorruimte enzovoort.

2

Erkent u dat deze zwarte handel in concertkaarten geen incident is, maar gangbare praktijk?

Antwoord:

Ja.

Bezoekadres	Doorkiesnummer	Telefax
Prinses Beatrixlaan 5-7, Den Haag	070 - 379 67 80	070 - 379 60 94

Hoofdkantoor	Telefoon (070) 379 89 11
Bezuidenhoutseweg 30	Telefax (070) 347 40 81
Postbus 20101	Email ezpost@minez.nl
2500 EC 's-Gravenhage	Website www.minez.nl

Behandeld door
mr. M.A. Visser

Verzoeken bij beantwoording van deze brief ons kenmerk te vermelden

3

Deelt u de mening dat deze zwarte handel in concertkaarten de bereikbaarheid voor het publiek van dergelijke culturele optredens beperkt en derhalve bestreden en/of voorkomen moet worden? Zo ja, op welke wijze zult u hiertegen optreden?

Antwoord:

Ook hier weer fiscale aspecten buiten beschouwing latende, wil ik er op wijzen dat het bij verkoop van dergelijke concertkaartjes primair gaat om transacties in de private sfeer. De vraag is dan, of daarbij overheidsoptreden past. In dit geval zou ik daarvoor de volgende criteria aan willen leggen:

1. Zijn de kaartjes in beginsel voor iedereen beschikbaar?
2. Is er sprake van eerlijke prijsvorming?
3. Zijn er belangen van openbare orde en veiligheid in het geding?

Ook zouden andere publieke belangen als volksgezondheid tot overheidsoptreden kunnen nopen. Dergelijke belangen lijken me hier niet onmiddellijk in het geding.

Concertkaartjes als van U2 komen voor het allergrootste deel via het principe van ‘wie het eerst komt (bij een verkooppunt), wie het eerst maalt’ op de markt. Het is dus zo dat – als men vroeg genoeg op de stoep ligt bij een verkooppunt – iedereen kaartjes kan bemachtigen. Voor minder validen komen vaak apart kaartjes beschikbaar om iedereen een kans te geven concerten bij te wonen. De reguliere handel brengt niet zelf de kaartjes in de zwarte handel. Sterker nog, de algemene voorwaarden van de grootste organisator van popconcerten in ons land (Mojo), verbieden zelfs het commercieel doorverkopen van kaartjes. Omdat kaartjes in de reguliere verkoop voor iedereen beschikbaar zijn, deel ik niet de mening dat de bereikbaarheid voor het publiek van dergelijke culturele optredens te fors beperkt is. Dat mensen vervolgens kaartjes in de zwarte handel brengen, doet niets af aan de beschikbaarheid van kaartjes bij aanvang – in de reguliere verkoop. Dit noopt dus niet onmiddellijk tot overheidsoptreden.

Of er sprake is van eerlijke prijsvorming is een mededingingsrechtelijke vraag. Van overheidswege wordt toezicht gehouden op eerlijke mededinging door de Nederlandse Mededingingsautoriteit (NMa). Overigens gelden de mededingingsregels niet alleen voor prijsvorming, maar ook voor bijvoorbeeld de wijze van aanbieden van concertkaartjes. De NMa heeft tot op heden geen maatregelen opgelegd aan organisatoren van concerten omdat zij zich niet aan de regels van de Mededingingswet zouden houden.

Tot slot lijkt me niet, dat er – buiten eventuele straathandel – onmiddellijk problemen van openbare orde en veiligheid spelen bij zwarte handel die niet via de gewone regels voor openbare orde en veiligheid aangepakt zouden kunnen worden. Waar nodig kan bij geconstateerde straathandel in concertkaarten worden opgetreden op grond van de Algemeen Plaatselijke Verordeningen (APV) die handel zonder vergunning op de openbare weg strafbaar stellen. Ook Amsterdam, waar de optredens van U2 zullen

plaatsvinden, kent in de APV een bepaling op grond waarvan straathandel van kaarten voor evenementen verboden is.

Mijn conclusie is dat er geen overheidsrol bij het tegengaan van zwarte handel is geboden buiten de commune fiscale, bestuursrechtelijke en strafrechtelijke regels.

4

Herinnert u zich het initiatiefwetsvoorstel van de leden Atsma en Rosenmöller dat erin voorzag om de zwarte handel in voetbalkaarten tegen te gaan? Biedt de in dit wetsvoorstel geboden systematiek in uw ogen ook aanknopingspunten om ook de zwarte handel in concertkaarten tegen te gaan?

Antwoord:

Dit initiatiefwetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht met het oog op het tegengaan van de wederrechtelijke verspreiding van tenaamgestelde toegangskaarten voor voetbalwedstrijden (Kamerstukken II 1999-2000, 26 892, nr.2) strekte tot strafbaarstelling van het verkopen, te koop aanbieden, afleveren, uitdelen enzovoort van tenaamgestelde toegangskaarten voor voetbalwedstrijden bij het EK2000. Het wetsvoorstel was met name ingegeven door het belang van de handhaving van de openbare orde en veiligheid: als gevolg van zwarte handel zouden supporters door elkaar kunnen komen te zitten in het stadion met het risico van rellen en vechtpartijen enzovoort. Het belang van de handhaving van de openbare orde en veiligheid vergde het zo volledig mogelijk scheiden en 'ontanonimiseren' van supportersgroepen. Dergelijke risico's spelen niet bij concertkaarten, zo hoeven bij een concert van U2 fans van Bono niet gescheiden te worden van fans van The Edge.

Een belangrijk bestanddeel van de in het voornoemde wetsvoorstel voorgestelde strafbepaling betrof de tenaamstelling van de toegangskaarten. Omdat bij concertkaarten tenaamstelling in de regel niet voorkomt, is de benadering van dit wetsvoorstel niet toegesneden op het tegengaan van zwarte handel in concertkaarten. Dit zou anders liggen wanneer in de toekomst gekozen zou worden voor een stelsel van tenaamgestelde concertkaarten. Echter, in dat geval gelden nog steeds de bezwaren tegen strafbaarstelling van zwarte handel in kaartjes, zoals die ten tijde van de behandeling van wetsvoorstel 26 892 aan de orde zijn gesteld. Gewezen is toen op de problematische handhaafbaarheid van de strafbepaling en de te verwachten bewijsproblemen voor het Openbaar Ministerie. Verder was onduidelijk welke rechtsgoederen de strafbepaling beoogde te beschermen. Aarzeling bestond ook ten aanzien van de vraag of de beoogde inzet van het strafrechtelijk instrumentarium verenigbaar is met het uitgangspunt dat het strafrecht als ultimum remedium geldt. Een aanpak in de private sfeer ligt dan meer in de rede, zoals bijvoorbeeld het op naam verkopen van tickets onder de voorwaarde dat deze tickets niet overdraagbaar zijn en zelf de identiteit van bezoekers te controleren bij de ingang. Het

wetsvoorstel is mede om bovenstaande redenen uiteindelijk verworpen (Handelingen II, 1999-2000, nr. 54, p. 3902).

(w.g.) mr. L.J. Brinkhorst
Minister van Economische Zaken